

שבת דף עא

קושי על רבא: ומי אית ליה לרבא גרירה? והא איתמר: אכל שני זיתי חלב בהעלם אחד ונודע לו על אחת מהן, וחזר ואכל כזית בהעלמו של שני,

רבי	ראשון	שני	שלישי
רבא	2 & 1	כולן	3 & 2
אביי	כולן		

תירוצ: בתר דשמעה מאביי - סברה.

קושי: אי הכי, טחינה נמי תגרר לטחינה!

תירוצ: גרירה - אית ליה, גרירה דגרירה - לית ליה.

מילתא דפשיטא להו לאביי ורבא מבעיא לרבי זירא.

שאלה: דבעי רבי זירא מרבי אסי, ואמרי לה בעא מיניה רבי ירמיה מרבי זירא:

קצר וטחן חצי גרוגרת בשגגת שבת וזדון מלאכות	וחזר וקצר וטחן חצי גרוגרת בזדון שבת ושגגת מלאכות
--	--

מהו שיצטרפו?

תשובה: אמר ליה: חלוקין לחטאות, ולא מצטרפין.

קושי: וכל היכא דחלוקין לחטאות לא מצטרפי? והתנן:

זו חומר במין אחד ממינין הרבה: שאם אכל חצי זית וחזר ואכל חצי זית

• ממין אחד: חייב

• משני מינין: פטור

קושי: פשיטא ממין אחד: חייב!!

תירוצ: ריש לקיש: שני תמחוין ולפי ר' יהושע דאמר תמחוין מחלקין

לחומרא = חצי זית + חצי זית: חייב 2

ולקולא: חצי זית + חצי זית (היינו חושבים פטור אבל קמ"ל חייב)

הסבר קושי מהמשנה: הרי חלוקין לחטאות וקא מצטרפי!!!!!!

תירוצ: אלא אסיפא: משני מינין: פטור

קושי: פשיטא!!

תירוצ: ריש לקיש: שני מינין = שני תמחוין (מדובר במשנה במין אחד ושני

תמחוין) ולפי ר' יהושע דאמר תמחוין מחלקין

לחומרא = חצי זית + חצי זית: חייב 2 (היינו חושבים שחייב אבל קמ"ל שפטור)

ולקולא: חצי זית + חצי זית פטור

אכל שני זיתי חלב בהעלם אחד ונודע לו על הראשון, וחזר ונודע לו על השני.

ר' יוחנן	ריש לקיש
חייב שתיים	אינו חייב אלא אחת
על חטאת ופסא	מחטאת ונסאח לו
ולרבי יוחנן נמי, הכתיב מחטאת ונסאח לו!! הכא במאי עסקין - כגון שאכל כזית ומחצה, ונודע לו על כזית, וחזר ואכל כחצי זית אחר בהעלמו של שני, מהו דתימא - ליצטרפו, קא משמע לן.	וריש לקיש, הכתיב על חטאת ופסא! ההוא לאחר כפרה
ידיעות מחלקות	הפרשות מחלקות אבל לאחר הפרשה - מודי ליה ריש לקיש לרבי יוחנן דחייב שתיים
הפרשות מחלקות אבל קודם הפרשה - מודי ליה רבי יוחנן לריש לקיש דאינו חייב אלא אחת	כפרות מחלקות
אפשרות שנייה - דאיתידע ליה לאחר הפרשה פליגי	אפשרות ראשונה - דאיתידע ליה קודם הפרשה פליגי
או דילמא: בין בזו ובין בזו מחלוקת? תשובת רב אשי: אמר ליה: מסתברא, בין בזו ובין בזו מחלוקת.	

מאתר הדרן והרבנית מישל כהן פרבר

• hadran.org.il •

חיזוק רב אשי לשיטתו: דאי סלקא דעתך קודם הפרשה פליגי, אבל לאחר הפרשה מודה ליה ריש לקיש לרבי יוחנן דחייב שתיים, אדמוקים ליה קרא לאחר כפרה - לוקמיה לאחר הפרשה!

ואי אחר הפרשה פליגי, אבל קודם הפרשה מודה ליה רבי יוחנן לריש לקיש דאינו חייב אלא אחת - אדמוקי ליה קרא בכזית ומחצה, לוקמיה קודם הפרשה!

דחיית החיזוק של רב אשי: ודילמא (רב אשי) ספוקי מספקא ליה, ואם תימצי לומר קאמר: אם תימצי לומר קודם הפרשה פליגי בה, רבי יוחנן היכי מוקי ליה לקרא - בכזית ומחצה. ואם תימצי לומר לאחר הפרשה פליגי, ריש לקיש היכי מוקי ליה לקרא - בלאחר כפרה.

